

У Б Ъ О Г Р А Д У 23. О к т о б р а 1856.

ШУМАДИНЦА,

ЛИСТЪ ЗА

КНИЖЕВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ П. Ненадовићъ.

ТЕЧ. V. Овай листъ излази у Вторникъ и Четвртакъ на по табака, а у Суботу на табаку. Цѣна му е за три мѣс. 5, а за пола године 10. цванц. За огласе плаћа се одъ врсте 5 крайц. за трипутъ. № 107.

Претенъ господина Жарковића.

(Продужено)

13.

Кои е кадгодъ залюблѣнъбы, моћи ће лако себи представити, у каквомъ се расположенію душе господинъ Жарковићъ сада налазіо. Онъ се колебао у страу и надежди, туги и усхићенію. И я бы се обкладіо, да е већа часть мои читателя кадъ было играла овај танацъ господина Жарковића, само што е свакій можда срећниъ бы одъ нашегъ философа, кои е у радостномъ изумленію певао и играо, и неимаюћи на уму, да га когодъ видити може, а нарочито она, за любовь кое е онъ у тайности играо и певао.

Господинъ Жарковићъ, кои ни мисліо ніе као играчъ фигурирати, быо е долазкомъ Христиниимъ упрепашћенъ и збунѣнъ тако, да е као пруть дрктао. А да га е јоште Христина на брду видила, како е онъ и тамо и амо као помаманъ ђипао и викао, онда ямачно никадъ ништа одъ нѣга небы было. Шта бы една девойка и могла помислити, кадъ бы видила, гди човекъ лепо обученъ, у шуми самъ самцитъ игра, человекъ иначе стидливъ, благообразанъ, добронараванъ, кога цео светъ као паметна уважава? — А кадъ бы јоште тай истый человекъ почео іой любовь свою изьявљивати! За име Божіе, господинъ Жарковићу, кудъ вамъ е паметъ?

Добрый овај человекъ у овомъ магновенію горко се кајао, што се мало пре онако радовао и веселіо. Морао се обема рукама за дрвеће добро држати, будући е брегъ подъ нѣмъ према рѣки доста високъ и врло стрменитъ быо, а шлюнакъ му е и песакъ подъ ногама тако се круніо, да се едва одржати могао да неполети у реку.

На свакій начинъ онъ се морао у овомъ страшномъ положенію свомъ баръ толико задржати, докле Христина не прође, али свакогъ тренутка была е све већа опасность. Земля се подъ нѣмъ мало по мало подрынявала. Можда бы се на десной или на левой страни

болъ одржати могао, али тамо не бы было тако заключенъ одъ Христине, као што е овде. Къ томе свакій покушай, да бы свое незгодно положенъ променіо, неминуемо изданъ бы было шуштанѣмъ и лупанѣмъ котрляюћи се изибрдо камичака и песка.

Као годъ што е человеку тешко, кадъ какавъ страшанъ санъ снива, на примеръ, да га неко вія, а нѣму се ноге за землю приковале и неможе да утекне; кадъ оће да виче за помоћъ, а гласа не издае; или кадъ намъ се у сну паклена страшила представе: тако ти е нашемъ господину Жарковићу, кадъ тешко было.

Међутимъ се еднано земля по природной тежини своіой подъ нѣговимъ ногама одронявала — и бояти се было да се онъ онако клизаюћи, преко дрвля и камня у дубоку стрмень ову не одкотрля, а у тай ма Христина е до брда већъ дошла была и стояла два корака далеко одъ господина Жарковића, коме се одъ стра стегоше прси. Она стаде и зачуђено гледаше у лепо оно цвеће, кое е по земљи разбацано лежало.

И свакій другій гледао бы са пунимъ задовольствомъ ову младу путницу чисто, просто, по земальскомъ обычаю али опеть тако обучену, како іой се лепъ стасъ нѣнъ видити може, гди она предъ Жарковићевимъ цвећемъ стои замишлѣна, лепа као анђелаку у руменой зори. — Господинъ Жарковићъ гледаюћи е стрепіо е савъ одъ любви и страа.

Она се сagne, покупи сво цвеће, и оде мало на страну, па се на едну стену посади. Одъ разастртогъ іой по крилу цвећа, начини она полако едну лепу китицу, гледаюћи све на онај предѣль, у коме се добро господина Жарковића и обиталиште съ баштомъ налазило.

„Онъ има и цвећа у своіой башти,“ говорила е она у себи, „и као што веле, нѣгова башта мора бити да е врло лепа.“

Она спусти руке свое у крило на ладно цвеће, а груди іой издадоше лаганыи дрктавый уздисай.

Неотице, ерѣ ко таково што съ намеромъ предузима? она представи себи супругу **Жарковића**, и помысли: она ће онда тамо тако исто и зеленъ за кућу као и цвеће за око подизати и неговоти. — По вратима, прозорима и димницама судила е она, како мораю бити спаваће собе, велике собе, филери и куйне расположене. Но, ту се има и много чистити и китити; лепо ти е, Боже мой, и зими и лети беле завесе на прозорима имати, ерѣ оне и съ поля кућу красе. Лети се подь венякомъ мора вечерати; а зими валя ону собу угрeяти, коя е окренута према друму; у нъой бы быо и клавирь. Господинь **Жарковићъ** могао бы красно свирати; а супруга бы му међутимъ могла што шити или плести.

„На кою ли онъ, Боже мой, мисли?“ продужи даль: „о я добро знамъ, да млога на нѣга мисли. Онъ е богать, младъ и учтивъ. Мене сироту несрећа гони. Само да не чаршава было! О, како самъ я несмотрена была! Докъ самъ годъ жива, стидићу се тога, и нећу му смети у очи погледати. — Али, то е истина, онъ ме е тада пріятельски погледао; погледъ е то быо чудесанъ, свегао и скрозь продирућий тако, да самъ га я ед-ва поднети могла. Я бы много дала, кадъ бы само дознати могла, шта е онъ уяку момъ говорио. — О, уяка я добро познаемъ. Неверуй му ништа, кунавна Христино, онъ се съ тобомъ подсмевао. Заръ онъ, човекъ богать, и срећанъ, когъ свако любви и уважава, пакъ на тебе сироту, просту девойку, коя ништа на свету незна, да мисли? Онъ е човекъ ученъ, да ће себи и супругу учену и изображену тражити, може бити девойку какву изъ велике вароши. Ерѣ ты ниси нѣга достойна. И онъ тебе јоштъ и неознае, — текъ те одъ оно-

мадъ видѣ, и ямачно досадъ већъ и заборавио е на тебе.

Преко овы снова нѣны навучесе садъ ноћъ египетска.

Она склопи садъ руке, па погледа тужнимъ погледомъ на обиталиште господина **Жарковића** и рече (ерѣ и немисляше, да е ко слуша) дрктећимъ гласомъ: „Ахъ господине **Жарковићу**. . . .“

Господинь **Жарковићъ** изъ свогъ блаженогъ скло-ништа, иако е збогъ свогъ опасногъ положеня велику бригу имао, сматрао е свою любезну предъ собомъ са особитимъ задовољствомъ. Быо е пунъ усхићеня. Али кадъ она лепе руке свое къ нѣговомъ обиталишту простре, и кадъ нѣне мале пурпурне устнице са издайничкимъ уздисаемъ нѣгово име изрекоше, . . . чисто се небо око нѣга окрену; па ктеде къ ногама Христине припасти; никадъ се милокрвнѣе срећа на нѣга осменула нѣ; онъ пружи руке свое къ нъой, и . . .

Съ потмулимъ шумомъ ровила се мекана песковита земля низъ брдо; и господинь **Жарковићъ** незадржно клизю е съ нѣгомъ заедно доле у найвећемъ очаянью. Бадава е онъ успутъ викао и псовао. Но небы му у тайма ништа помогло, да е призивао и у помоћъ кога. Опасность е была све већа и већа. Дрвль и камень летило е за нѣмъ, и грозило му е, да га затрпа. Бадава е гледао и горе и доле, спасеня другогъ нѣ было, морао се предати судбини својой, и путь својой наниже брзо клизећи сасвимъ довршити.

(продужиће се)

СТРАНЕ НОВОСТИ.

ТУРСКА.

Одъ дужегъ већъ времена гласало се по новинама, да у Цариграду предстои промѣна министерства.

Садъ насданпуть являю неки европски листови, да е цѣло министерство дало оставку.

Но о правоме станю политички догађая у Цариграду доносе две телеграфске депеше вѣродостойна извѣстия. Оне являю, да е турско министерство истина поднело оставку, но да ю Султанъ нѣе уважио. „Дрездавскомъ Журналу“ дошле су у еданъ ма депеше како о поднашаню, тако и о неуваженю оставке. „Ендепандансъ“ сдржава само ону депешу, коя явля, да е оставка поднешена. Отудъ е „Ендепандансъ“ погрешно заключавало, да е промѣна министерства у Цариграду стварь свршена. У исту су погрешку падали и французски листови. Но доцнѣе ће ий депеше навнадно извѣстити, да е у Цариграду упливъ великогъ везира Алипаше и министра иностраны дѣла Фуадпаше јоштъ едначо надмоћанъ.

РУСИЯ.

Изъ Петербурга подь 8. ов. м. пишу слѣдуюће: Дѣлательность министра просвете, о коме смо већъ више

лепы примѣра явили, неуморима е. Онъ е пре две године све источне провинцие и Велике Русіе училишта посѣтио, и садъ се по томъ истомъ послу у Польской налази. Онъ непромагра училишта површно, као што се може мислити, него што може бити точнѣе и уреднѣе. Тако изъ Харкова являю, да е онъ за време свогъ деветодневногъ бавленя свакій данъ уредно училиште одъ 8 до 3 и — 4 сата после подне посѣђавало, да бы се добро о начину предаваня професора увѣрио, и разлагао имъ е начинъ како ће одсада предавати, и свагда оногъ дана оне, кодъ кои е на предаваню быо, звао е кодъ себе на ручакъ, и ту се съ нѣма о гачину предаваня разговарало. Штуденти су за нѣга врло одушевлѣни, и при полазку испратили су га врло торжественю. Да се овакимъ начиномъ и кодъ професора и кодъ ѣака много учинити може, то е лако поняти.

— Царица-мати при полазку свомъ изъ Москве поклонила е Сергіевской лаври еданъ путирь; у име благодарности ради повраћая мира, као што писмо одъ стране царице на митрополита Филарета съ путиромъ о правльно гласи. Путирь, кон е са многимъ драгоценимъ каменьмъ, кое е царица носила; украшенъ, и кон има е-

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

данъ каменъ, кои е царь Никола у почетку рата царици поклоню, освештенъ е торжественно 26. пр. м. и почео се при обредима употреблявати.

„Мониторъ де л' арме“ доноси изъ Петробурга слѣдуюће вѣсти:

— Царь е резерве гвардейске и уланске разпустио кућама своимъ. Войници овогъ последнѣгъ корпуса быће као и офицери нѣгови придати другимъ полковима.

— Завешеду се шишане и при марини, и сви матрози быће съ нѣима наоружани.

— Жандармерія ће се наново преустройавати и быће стављена подъ команду преѣшнѣгъ ратногъ министра Долгорукова.

Комисија, која е на Кримъ послата была да испита и претресе учинѣна тамо злоупотребљена у струци войничкогъ и шпиталскогъ провизората, вратила се, почемъ е тамо око 300 сведока испитала.

— Изъ Петробурга намъ являю, да е у алтайскимъ рудоковняма ископано за првы 6 мѣсеци ове године 186 пудѣй (које износи 3348 ока) чистаго злата.

ФРАНЦУСКА.

у Паризу 14. Октобра.

Гласа се, да ће великии князь рускии Константинъ заедно са супругомъ својомъ доћи идуће зиме у Паризъ, гди ће се одприлике месецъ дана бавити, па затимъ отићи у Ницу својој матери, удовој царици руској.

— Грофъ Киселѣвъ приспѣо е у Паризъ и одсео е у новонамѣштеномъ и оправљеномъ двору рускога посланства.

— Изъ Орана (у Алжиру) явля еданъ тамошнѣи листъ да е тамо 27. Септембра у вече између 7—8 сатиъ была страовита олуина съ тучомъ, која е у вароши и цѣлој нѣвој околинѣ велика опустошена учинила. Туча као песница крупна падала е и повредила е многе люде опасно; сви кровови и прозори одъ стране вѣтра разлупани су. Узъ то провалио се и облакъ, и потопио е тако рећи варошь кишомъ; у едномъ државномъ магазину у Орану, кога е кровъ вѣтаръ одъ части однео, упропастила е вода велику количину дувана у вредности одъ 200—300 000 франака. Остала пакъ штета, коју е ова тако рећи бура учинила, износи најмаиш по милиона франака.

— Готово сви француски листови потврђую вѣсть „Пей“ а и „Патриа“, како е Турска закевала одъ Аустрије, да ова своју войску изъ подунавски княжества повуче.

— „Сѣкль“ труди се у подужемъ едномъ чланку показати, да е парискии конгресъ могао съ лакономъ садашнѣ европске заплете и размирице, као на примѣръ у Неаполю, Риму, Црној Гори, Ломбарди (у аустријској Италији), Найенбургу и т. д. предупредити, да е само свой позоръ обратио на многе поедине точке, које су неки и неки посланици напоменули, и да е хтео те точке мало развити; но о свима предложенимъ питањима, која су се тицала обшты европски интереса, само е неколико рѣчи онако прозборени, а ништа се опредѣлительно није у смо-

трению томъ заключико и урадило. У место што су дипломати похитали, да се што пре конференцие заключе и да се потомъ разиђу, они бы много болъ были урадили, да су јоштъ неко време у скупу остали, како бы сва безъ разлике питања могли основно разправити.

Сардинија.

Изъ Турина пишу „Триестеръ цайтунгу“ подъ 11. Октобромъ о предстоѣнемъ долазку удове царице руске у Ницу (она е по телеграфској депеши већъ приспѣла. Вид. доле.) слѣдуюће:

Сутра (12. Октобра) отићи ће удова царица руска изъ Ароне у Ницу. Краль ће текъ у почетку Новембра месеца тамо отићи, а съ нѣиме и цѣо дворъ, краљевски принцези и принцезе, као и цѣло министерство. Краль ће се у Ници бавити најдуже 14 дана, напротивъ тога учестаће посѣта своје идуће зиме. У Ници ће ове зиме бити врло прѣятно живити. Народна войска опрема се за службу поводомъ присутства високе гошће и краљвогъ долазка. Већъ се са своју страна стичу у Ници странци, и квартири су безмѣрно поскупили.

Неаполска.

По вѣстима изъ Неаполя немаю тамо башъ великогъ повѣреня у то, да ће се ова размирица тако скоро и мирнымъ начиномъ разправити. Краль се непрестано бави Гаети и држи надъ тамо сабраномъ знатномъ войскомъ свакогъ Вторника и Петка смотру. Онъ непрестано заповѣда войсци представляти маневре, кои бы имали мѣста кадъ бы се хтѣло на путь стати извоженою стране войске на обалу или кадъ бы се хтѣла узбити већъ на суво извежена непрѣятельска войска. — Кодъ краля стои садъ у великој чести и значеню некии Фра Модесто, монахъ одъ реда Св. Пасхалиса. Овај се непрестано налази око краля. Према својој околинѣ изражава се краљъ, као да онъ жели одлазакъ посланика западныи сила.

Политичкии Прегледъ.

— — Одношан између Француске и Русіе постаю одъ дана на данъ све поверителнии и тешнии. У Паризу се као извѣстна стваръ говори, да Русія у споразумљиво са Францускомъ шилъ две своје лађе, које се садъ у Килу (едномъ данскомъ пристаништу) налазе, крозь Дарданеле за у црно море. Садъ ће се видити, да ли ће се Турска, која трпи енглеске убойне лађе у црном море и Боспору, противити долазку овы руски лађа. Положай стварѣи врло е озбилянъ, и парискии миръ, кои е одъ цѣлогъ света тако преузношень, као да е само служію заключеню едного примирія, по изтеченію кога е Русія у Француској и нѣвоме цару нашла новогъ и вѣрногъ савезника. („Преса“)

ТЕЛЕГРАФСКЕ ДЕПЕШЕ.

У Ници 14. Октобра.

Удова царица руска, извезла се данасъ, праћена принцемъ Савойско-сардинскимъ, у Вила Франки на суво, и одседа е овде у двору „Вила Авидоръ.“

— Графъ Францеско Серра поставлѣнъ е за ђенерал-команданта сардинске морске силе.

У Бомбаю (у источној Инди) 21. Септембра.

Експедиція енглеско-индѣйске флоте и войске за у персѣйскѣй заливъ сасвимъ е спремна за полазакъ, и садъ само изчекуе последня наставлѣня изъ Енглеске.

— У Хини опетъ су почели бунтовници напредовати и ма преотимати.

У Каиру (у Египту) 4. Октобра.

Овде е свечано отворена лѣкарска школа „Касеръ ел-Еинъ. Одъ професора петорица су Европљани, а остали су урођеници. — 30. Септембра ноћу догодѣо се и у Каиру землѣтресъ.

— Станъ воде на Нилу дае надежде за поволну жетву.

Найновѣя источна пошта.

У Цариграду 12. Октобра.

По вѣстима изъ Техерана (главне вароши Персѣе)

произвела е тамо вѣсть о предстоѣћој експедицији Енглеза у персѣйскѣй заливъ велику бригу.

— Персѣйска войска напредуе побѣдоносно у Авганистану; она има све поглавитѣе точке у околини Херата у својој власти. Саобраћај ове войске са унутрашности Персѣе нѣ ни најманъ прекинутъ.

— Говори се, да е Русија опростила Персѣи плаћанъ ратны трошкова одъ год. 1828. и 1829.

— Землѣтресъ одъ 30. Септембра учинѣо е и на азѣйскѣй обали велика опустошеня; на острову Крети (Ѣириду или Канди) погинуло е 500, а на острову Родосу 120 людѣй. Многа су села разорена и опустѣла.

— У Солуну е колера попустила.

— Великѣй кадѣя Шукри-Ефенди прогнатъ е збогъ злоупотребленя своѣ званичне власти у парницама она слѣдѣю.

О Г Л А С И.

У ади Тривковиѣа

по сата далеко одъ карантина рачан на главномъ друму Лозници идући, имаде лайнскогъ 1855. и овогодишнѣгъ преко 300 кола кукуруза за продаю. Кои бы желѣо сву суму купити нека се яви кодъ долеподписаногъ за погодбу у ади, или у Шабцу до 23. т. м. а 24. и 25. ов. мес. продаваће се изъ слободне руке лицитандо у Шабцу и теслимити. Кома бы за трговину одъ потребе было, имаду кодъ кошева добри обори и вода.

(3—3) ТРИВКОВИѢЪ.

ПЛАЦЪ И ДУѢАНИ НА ПРОДАЮ.

Долуподписанѣй продаемъ изъ слободне руке мой на Теразѣи наодећѣй се плацъ, на коме трѣи дуѣана съ лица са трѣи собе за истима, постое; притомъ има у авлиѣ едина соба съ куйномъ и два подрума помала, едина шупа прилично велика и буваръ. Поменутиѣй плацъ наоди се до кафана г. Милутина Петровиѣа пензионѣраногъ Совѣтника, званна Јосифова кафана. (5—6)

ДИМИТРИѢ Ђ. ГЛАВИНИѢЪ.

У кући долеподписаногъ на Теразѣяма гди е ческа кафана, има за даванъ

еданъ дуѣанъ одъ Митрова дана; ко томе жели изближе извѣстити се, нека се прѣяви

(3—3) Андреѣ Борштинѣовиѣу, шлосерскомъ майстору на Теразѣяма

МАГАЗА И ДУѢАНИ ПОДЪ КИРѢЮ.

У кући кодъ „К р а л ѣ в и ѣ а М а р к а“ близу мале пиѣце има на горѣмъ фронту два дуѣана и на долнѣмъ една магаса за издаванъ подъ кирѣю.

СИМЕОНЪ ВЕСОВИѢЪ.

Стецишта се отвараю.

1. При Суду Окр. Ужич. надъ иманѣмъ а) пок. Алексѣ Порубовиѣа изъ Здравчиѣа, до 31. Окт. б) презадуженогъ Филипа Стояновиѣа, куйнѣе изъ Ужица, до 31. Окт.

2. При Суду Окр. Ягодин. а) надъ иманѣмъ пок. Павла Петровиѣа изъ Лозовѣа, до 30. Окт. б) надъ масомъ Николе Анастасѣвиѣа изъ Призрена до 30. Мая-1857.

3. При Суду Окр. Руднич. надъ иманѣмъ поч. Петра Вѣгоровиѣа изъ Станчиѣа, до 1. Новембра.

4. При Суду Окр. Валѣв. надъ иманѣмъ масе поч. Стевана Докиѣа изъ Памбуковице, до 1. Новембра.

5. При Суду Окр. Ужичк. надъ иманѣмъ пок. Николе Божиѣа иначе Будалице изъ Кочера, до 12. Новем.

6. При Суду Окр. Смедеревск. а) надъ иманѣмъ поч. Стояна Равѣело-

виѣа изъ Турске до 15. Нов. и поч. Јована Атанацковиѣа изъ Лозовѣа, до 17. Нов. б) надъ масомъ пок. Благоа Ђукиѣа изъ Босне по у Смедереву умршегъ, до 19. Нов.

7. При Суду Окр. Пожарев. надъ иманѣмъ презадуженогъ Мите Цветковиѣа изъ Турске по у селу Набрѣу умршегъ, до 18. Нов.

Продаваће се на лицѣтѣнѣив;

1. У Манастиру Грабовцу, Ср. Посав. Окр. Валѣв. овогод. жиръ забрана манастирскогъ, 1. 2. и 3. Нов.

2. У Крагуевцу различна непокрет. добра поч. Тричка Станѣвиѣа, 1. 2. и 3. Нов.

3. У Кривомъ Виру, Окр. Заѣчарскогъ а) непокретна добра Живадиѣа Петровиѣа, 30. 31. Окт. и 1. Нов. б) непокр. добра Ђирѣ Ђорѣвѣуѣа 29. 30. и 31. Окт.

4. У Началничеству Окр. Беог. попаша и жиръ забрана манастира Раковице, 27. 28. и 30. Окт.

5. У Јовановцу Окр. Крагуев. добра Милоша Милосавлѣвиѣа, 29. 30. и 31. Окт.

6. На Убу Окр. Валѣвск. различна непокр. добра Живка Алексѣиѣа, 19. 20. и 21. Нов.

7. У Гроцкој Окр. беогр. различ. непокр. добра Симе и Петра браѣ Исавловиѣа 22. 23. и 24. Нов.

рѣче кралѣве заповѣсти излагало озбыльной опасности вѣшь и на овоме свѣту, а камо ли юшть на ономъ.

„Я ѣу отиѣи кралю,“ рекне Калаварезъ.

„Иди самое ѣаволу“ одговори владика, стоеѣи юшть еднако у одбранителномъ положеню.

Целать нѣе знао, шта да ради. Ако отиде кралю Филипу, да му за овай случай яви, онъ се излагао опасной ярости раздражливомъ краля, кои е свакій часъ изчекивао главу издайника. Съ друге пакъ стране нѣе онъ быо ни у погледу на тѣлесну снагу тако извѣстанъ, да бы се могао надати повольномъ успѣху, кадь бы силу употребю, ерь владика быаше исполнскогъ састава тѣла, а и позната храбрость херцога одъ Каматраве была бы се крайнѣимъ очаянѣмъ юшть вѣема увеличала.

И тако е Калаварезъ избрао найпаметнѣи путь, то есть, онъ е заключю, претрпнати се и чекати свршетакъ игре.

„Даете ли ми вашу честну речъ, племенитый херцогъ,“ запыта онъ овога, „да ѣе се игра за по сата свршнати?“

„Даетъ“, одговори Донъ Гусманъ.

„Кадь е тако, а вы играйте даль.“

По заключеню овогъ чудноватогъ уговора заузму играчи опеть стара своя мѣста, и быау се за кратко време опеть дубоко у игру занели.

Калаварезъ, кои е такоѣе разумѣвао ту игру, васкоро се и самъ у игру загледа и занесе, а и нѣгови помагачи гледали су, како игра тече, ерь шта су знали друго да чине.

Донъ Гусманъ баци поноситый погледъ унаоколо, и рекне са ладнокрвнѣимъ спокойствомъ :

„Я нисамъ никадь у тако лепомъ друштву играо, но баремъ небу првый и последнѣи путь, кадь самъ Дона Руй Лопеза надиграо, быти безъ сведока.“

И смешеѣи се играо е херцогъ даль, но то смешеѣи быаше горко и тужно, као да предстоѣа побѣда за нѣга никакве дражести нема. Меѣутимъ држао е владике све еднако у руци држакъ губительске сикире и говораше полако самъ са собомъ: „Кадь бы я извѣстно знао, да бы са херцогомъ могао умаѣи изъ ове паклене пещтере, я се ни найманъ небы узтезао, да овимъ крволацима главе полупамъ.“

(свршиѣе се)

П Р В Н Ц Е.

— Богатъ трговаць еданъ уреди прекрасну башту, и на капи баштенской напише ове речи: Ова башта принаше у притяжанѣе ономе, коидокаже, да е савршено задоволянъ. После неколяко дана доѣе некѣи непознатъ човекъ и запыта за газду одъ баште. Я самъ, одговори му трговаць. „Дакле, да знате, я самъ дошао, да башту ову у мое притяжанѣе уземъ, ерь я са заклетвомъ потврднати могу, да самъ я савршено задоволянъ. — Я се нимало одпирао не бы, да вамъ е одма уступимъ, одговори трговаць, да яисамъ само о противноме осведо-

ченъ. Ерь были сте вы и башту мою захтевали, да сте само са саданѣимъ станѣмъ ващимъ савршено задовольни?“

— „Прѣятелю,“ рекне еданъ дрвеный философъ, кои се по обали морской шетао, рибару едномъ, кои се гада башъ на своемъ чунчиѣу довезао, „кажи ми, шта е быо твой отаць? Онъ е быо рибаръ. „Добро дакле. А гди е онъ умр'о?“ — Онъ е быо на мору, буря се наваданпуть дагне, чунъ се изврати и онъ се утопи. „А како е умрo твой дедъ?“ На истый начинъ. „А твой прадедъ?“ Такоѣе; ерь су сви предци мои рибари были, и сви су на мору помрли. „Е ниси ли ты будала; како се можешъ усудити по меру тумарати, кадь су ти сви предци на мору помрли.“ Могуѣе е; одговори рибаръ, него молимъ васъ кажите ми вы, гди су ваши предци помрли? „На своемъ крвету, ерь мирно и съ природномъ смрти.“ Е дакле нисте ли и вы будала, што се усѣѣуете на крветъ леѣи, на комъ су предци ваши исто тако несреѣно помрли, као и мои на мору.

— Фридрихъ II. краль прайскѣи изиѣе на коню изъ вароши у шетню и недалекo наѣѣе на едного, кои альине свое одъ гада треби. „Што то радишь?“ запыта га краль. Овай непознаваѣи краля одговори: „Чистимъ се господарю!“ „Добро радишь сынокъ“ рекне му, обдари га и оде. — Другѣи, кои е мало даль одъ првогъ седю, опази то и брже боль предузме и онъ истый посао. И нѣму краль предложи есто питанъ, на кое онъ одговори: „тражимъ ваши.“ На нетреба да ѣй тражишь, рекне му краль, ено онай има ѣй толькo, да ѣй мора да баца, па отиди къ нѣму, и онъ ѣе ти ѣй сѣясетъ дати, да ѣй неморашъ тражити.

— Два прѣятеля, препирали су се о томе, како е опаклѣя топлѣя, ил' кадь се длаке изнутри ил' споля носе. „Нашто та препирака“, рекне треѣи, кои е на то дошао быо, „кадь бы опаклѣя топлѣя была, кадь су длаке изнутри, то бы зацело и медведи длаке изнутри носили.“

З А Ч И Н Ц И.

(Руске пословице.)

Богатство кодъ светиве изравнява пороць са добродѣтели.

Ако ти е прѣятель одъ сламе, то га чувай одъ ватре.

Еданъ крадльиваць чува се одъ другога.

Изговори и шеврданя и могу нешто вредити предъ людма, али предъ Богомъ никако.

Ко гаѣа два зеза, непогоди ви едного.

Кога Богъ оѣе да прошиба, томъ найпре руке веже.

И царско псето неговори, него само лае.

Нетреба одма бацити ону ябуку, у коѣой човекъ дрва наѣе.

Чкаль бoде и цареву ногу.

Брежулякъ у равници види се издалека.

ДОМАЋЕ И СТРАНЕ НОВОСТИ.

С Р Б И Я.

Београдъ 27. Окт. Юче у вече догодила севатра сниже варонѣ капиѣ, коя да нѣ одма угашена, могла бы имати штетна слѣдства. Г. попечителъ Николаевичъ присутствовао е на томъ месту докъ годъ нѣ сва опасность прошла.

Т У Р С К А.

Еданъ французскій листъ явля слѣдуюће:
„Само конференциѣ быће у станю, да уклоне распукоя се породила око пытана о разправляню бесарабске границе. — Рускій и французскій посланикъ у Паризу сложили су се у томе, да праве примѣчанія противу Фермана турскогъ, издавогъ у смотренію подунавски княжества, као противъ акта, кои е противанъ паризкомъ уговору мира.

Р у с и я.

Изъ Петербурга пишу „Шлезисше цайтунгу“ подъ 10. Октобромъ слѣдуюће:

„Одъ неколико дана забавляю се овдашњи листови живо са пытанняма о гозденымъ путовима, и изъ цѣлогъ разлагана тѣй листови види се, да се правителство руско оставило засадъ планова о графеню свою по новинама разтрублѣны линія гвоздени путова, но да ѣе се живо и ревностно заузети за найпрече и найнужднѣ днѣ. Да ѣе се южный гвозденый путь доиста у посао узети, о томе ясно сведочи последній указъ царевъ, коимъ се будућимъ дружбама гвоздени путова дозволява слободно ваденѣ каменогъ угля изъ майдана, кои се налазе у земли донски Козака.

Уобште се мысли, да ѣе найудеснѣя ова линія быти, ако узме правацъ одъ Харкова дужъ рѣке Днѣпра до Орехова, па преко Хенидеска и Ханарске ѣупрѣ врозъ средреду пустаре (стѣпа) до Феодозіѣ (коѣ одприлике износи 100 мѣля), будући бы се тиме найудеснѣе олакшао преносъ каменогъ угля, кримске соли и свою остала сировина, коѣ тамошњи предѣли производе.

У осталомъ, ова линія гвозденогъ пута, и да не урачунамо све ове наведене поединости, одъ безмѣрне е важности и потоме, што е Русія увидивши, да е на той точки царства слаба и нападано изложена, заключила заклонити ове изложене области за сва будућа времена, и ово е за Русію несравнено важнѣе одъ свою трговны интереса, коѣ ѣе овай гвозденый путь до процветаня довести.

Ф Р А Н Ц У С К А.

„Ост-дайче постъ“ пише слѣдуюће:
„Изъ Париза являю, да су тамо последњи дана у предградіама Сен-Дению и Сен-Мартену млога лица позатварана. Ово е учинѣно одчасти збогъ неки сазаклетія радника, а одчасти збогъ неки бунтовны писама и прокламація. Млоге одъ овы прокламація приковане су у вече по улицама и быле су написане са ватренымъ словима (са фосфоромъ, одъ когъ се праве и палидрвца). Дивлѣ и разуздане претнѣ овы прокламація написане пламтећимъ словима испунили су предградія са страомъ, и говорисе, да су прѣтна дворска увеселенія у Компіеню узмућена оваквымъ неприятнымъ гласовима.

Т Е Л Е Г Р А Ф С К Е Д Е П Е Ш Е.

У Паризу 22. Октобра.
„Патри“ явля, да е турско министерство сасвимъ оборено. Решид-паша саставіо е новъ кабинетъ Она политика, коя е заузета была за остаянѣ сада іошть у Турской палазеће стране войске, преотела е надвагу. А и непосредне депеше изъ Цариграда потврђую, да е Решид-паша постао великимъ везиромъ.

У Ници 19. Октобра.
У Вѣла Франки очекуе се за найбраће време петъ линейны лаѣа, две французске, одне енглеске и една руска.

У Лондону 20. Октобра.
„Морнингъ постъ“ увѣрава, да Турска непротестира противъ тога, што се енглеска войска іошть бави у приномѣ мору.

О Г Л А С И.

Г О С Т И Л Н И Ц А

бывша досада до П а р и з ц а прѣсѣява се у господску улицу до Т о ш е б е р б е р и н а, и препоручуе се почит. публик. са ввуснимъ елима и пићемъ, и то: цео ручакъ съ четири ела и бутельомъ вина за 4 гроша; вечера, свакога ела безъ разлике 60 пара

порція, безъ леба и вина; бутела вина 20 пара.

У Београду 25. Окт. 1856.

Леопольдъ Наѣъ

угоститель.

„ГОДИШНЯКЪ“

великій календаръ за 1857 годъ.

ну съ млогима изображеніама, може се добыти у експедиціи Шумадинке.

Збогъ поште, коя е два дана изостала, и збогъ јучеранѣгъ празника, излази данасъ листъ у овогъ виду. У.